

[Ministeren for offentlige Arbejder.] til Hinder for, at Radioen stiller sig til Raadighed.

Et Par ærede Medlemmer, de Herrer Holstein og Vilhelm Rasmussen, har fremsat visse Besværinger angaaende Radioledelsens Forhold til nogle indsendte Foredrag. Jeg skal herom kun sige, at jeg ikke i Øjeblikket er i Besiddelse af tilstrækkeligt Materiale til at kunne bedømme Berettigelsen af disse Besværinger. Den Diskussion, der i Fjor fandt Sted her og andetsteds om Radiocensur, har givet Anledning til, at jeg har ladet dette Spørgsmaal tage op til nærmere Prøvelse i Radioledelsen og i Ministeriet, og skønt Sagen endnu ikke er helt oplyst eller afklaret, ligger der efter min Opfattelse foreløbig visse Hovedpunkter fast, og efter den Interesse, Spørgsmaalet har haft og aabenbart stadig har, vil jeg gerne benytte Tiden og Stedet til at sige et Par Ord herom. Der maa være og har altid været en Forskel paa indsendte Foredrag og bestilte Foredrag, Foredrag, hvorom Radioledelsen henvender sig til bestemte Personer om opgivne Emner, det være sig af politisk, social, kulturel eller faglig Art. Overfor de førstnævnte, de indsendte Foredrag, maa der forbeholdes Radioledelsen Ret til en Bedømmelse, saavel af Emnet som af Foredragets Lødighed og Form. Kan Foredraget ikke antages og Afslag gives — i høflig og elskværdig Form selvfølgelig —, vil det ikke kunne paalægges Radioledelsen i øvrigt at begrunde Afslaget overfor Indsenderen. Overfor bestilte Foredrag, hvor Emnet er givet, der skulde Spørgsmaalet om Foredragets Lødighed kunne være udenfor Debat. Tilbage bliver kun Spørgsmaalet om Formen, om Radioledelsen har Medansvaret for denne, for de anvendte Udtryksformer, deres større eller mindre Kraft eller Følelsestone, eller om dette maa staa for Foredragerens egen Regning. Dette er vel egentlig det springende Punkt i hele Spørgsmaalet, netop dette om Radioledelsens Ansvar for denne, hvad jeg vilde kalde den moralske Side af Formen, thi ved Siden heraf har Radioledelsen et Ansvar for de udsendte Foredrag, som den ikke kan fritages for, nemlig det rent strafferetlige Ansvar, jeg tænker her særlig paa Injurier, og det erstatningsmæssige Ansvar, som et Foredrag kan paadrage Radioledelsen, hvilket gør, at Krav om Forudindsendelse af Manuskript i Almindelighed ikke kan frafalde. Spørgsmaalet bliver da, om Radioledelsen overfor bestilte Foredrag skal nøjes med at undersøge, om Foredraget intet indeholder, der kan paadrage Radioledelsen Ansvar i

strafferetlig eller erstatningsmæssig Henseende, eller om Radioledelsen tillige skal paalægges Ansvar for Foredragets Form og Udtryksmaade. Herom er jeg om ønskes villig til at tage en Drøftelse med Finansudvalget, inden der træffes nogen Afgørelse.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig først at henvende nogle Udtalelser til de ærede Partiordførere, idet jeg dog med Hensyn til disses almindelige politiske og finansielle Betragtninger lader det bero ved de Svar, der allerede, ogsaa for saa vidt Socialministeriets Forhold angaar, er afgivet af Statsministeren og Finansministeren. Med Hensyn til den saa meget omtalte almindelige Revision af vor meget indviklede og stærkt splittede sociale Lovgivning takker jeg for de forskellige Tilsagn om at ville medvirke til denne Revision, og naturligvis takker jeg ikke mindst de enkelte Røster, der endog har udtalt Tillid til mine personlige Evner overfor denne Opgaves Løsning. Jeg skal love at gøre mit bedste, men maa dog sige til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at naar denne samtidig ønsker, at jeg skal revidere Sociallovgivningen, og anbefaler, at jeg som Regeringens andre Medlemmer skal holde de længst mulige Ferier, saa bærer denne Sammenstilling enten Vidne om det ærede Medlems betydelige Ukendskab til Sociallovgivningens Omfang og Opgavens Størrelse eller ogsaa om en Tankens Uklarhed, der sikkert vil forurolige endog det ærede Medlem selv. For øvrigt har min ærede Kollega Skoleministeren paa sin samtidig effektive og besnærende Maade tilbagevist al denne Godtkøbssnak om det ferierende Ministerium. Hvis de Journalister, der Sommeren igennem har levet højt paa vort formodede Driveri, skulde have udført blot det Arbejde, der i det sidste halve Aar er præsteret i Socialministeriet af Embedsmændene fra Ministeren og opefter, saa tror jeg ikke, der vilde være blevet stort mere tilbage af disse ærede Journalister end en Laarknokkel, et betydeligt Tab, det indrømmer jeg, i hvert Fald i Vægt. Det glædede mig i øvrigt at høre det konservative Folkepartis ærede Ordfører udtale, at dette Parti særdeles gerne vilde medvirke til en Forenkling af den saare indviklede sociale Lovgivning. Jeg maa dog tilstaa, at jeg snarere havde ventet et saadant Tilsagn fra den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, al den Stund det ikke mindst er Landkommunerne og Sogneraadene, der maa formodes paa forskellig Vis at være interesserede i en saadan